

Fordeling. Jeg kan derfor ikke andet end meget ønske, at i Henseende til denne Paragraph det Forslag maa blive fulgt, der indeholdes i Udkastet, og at der navnlig ikke bliver gaaet ind paa det af Udvalgets ærede Minoritet stillede Forslag, der, som sagt, baade forsaavidt det henlægger Overbefalingen under Stadens Magistrat vil være høist betænkeligt, fordi det unddrager den paagjældende ansvarlige Embedsmand denne Overbefaling, og forsaavidt det vil, at denne Overbefaling skulde henlægges fra Justits- til Indenrigsministeriet, vil indeholde et uhenftigtsmæssigt Indgreb i den nu bestaaende Fordeling af Forretningerne blandt de forskjellige Ministerier. Forsaavidt Udvalget til denne Paragraph har foreslaaet, at der istedetfor at det hedder: „Borgervæbningen underlægges Krigsministerens Overbefaling“, skulde staae: „Borgervæbningen underlægges, ifølge Kongens Beslutning, Hærbefalingen, naar Staden angribes o. s. v.“, saa synes det mig, at Ordet „Hærbefalingen“, er noget mere dunkelt, det vides ikke ret, hvad Udvalget har sigtet til. Det kan baade gjælde om Krigsministeren, der vistnok nu nærmest maa anses for den Vedkommende, der fører Hærbefalingen, og det kan ogsaa forstaaes om den øverstcommanderende General paa Stedet, eller den commanderende General her i Sjælland; kort, det synes overhovedet, at være noget tvivlsomt, hvad Udvalget har meent. Det forekommer mig rigtigt, at det er Krigsministeren, der faaer Ansvarligheden for Borgervæbningens Anvendelse i de Tilfælde, hvor den underlægges den militaire Commando, ligesom det maa være vedkommende civile Minister — det være sig nu enten Justitsministeren eller Indenrigsministeren; efter min Formening maa det være Justitsministeren — der maatte bære Ansvar for Borgervæbningens Anvendelse, saalænge den er underkastet denne Ministers Overbefaling.

Der er endnu kun een Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremsætte med Hensyn til, at Udvalget har troet at burde foreslaae Udkastets Ord: „Den er da pfligtig at forrette af den Tjeneste i Fæstningen og dens Omkreds, som Krigsministeren anordner,“ forandret til: „Borgervæbningen er da pfligtig

at forrette al den Tjeneste i Fæstningen og dens Udenværker, som den Hærbefalingen anordner.“ Det kommer vistnok meget an paa, hvad man forstaaer ved „Udenværker“, om denne Bestemmelse kunde være anbefalelig. Det havde været ønskeligt, om den ærede Ordfører nærmere havde udtalt sig om, hvad der egentlig har været tilsigtet ved denne Forandring. Ved Ordet: „Omkreds“, som Udkastet har brugt, har der været tilsigtet, at Borgervæbningens Tjeneste ikke alene skulde indskrænkes til Stadens Volde eller til Stadens allernærmeste Fæstningsværker; thi man kan tænke sig, at der bliver anlagt Udenværker i en lang Frastand, og ialtsald endogsaa uden saadanne bestemte Fortificationsanlæg, vilde dog Borgervæbningen mulig ved Udfald kunne komme til at agere udenfor de egentlige Fæstningsværker; men paa den anden Side forekommer det dog ikke Ministeriet tilraadeligt, at det skulde hedde „Omegn“, som ogsaa er foreslaaet, da Stadens Omegn lettelig kunde indbefatte Stadens Omgivelser i flere Mil, og det var dog ikke Hensigten, at Borgervæbningen skulde paalægges en saadan Tjeneste. Derimod troede man, at kunne betegne det ved „Omkreds“, som ikke nødvendigviis er indskrænket til Stadens Fæstningsværker, men dog heller ikke synes at omfatte et saa stort Terrain, som „Omegn“ vilde have gjort. Dersom imidlertid det ærede Udvalg ved Ordet „Udenværker“ har forstaaet saadanne detascherede Bårer eller Befæstningsanlæg, som kunne blive anlagte i lang Frastand fra Byen, — hvilket vistnok ved Byens Befæstning og Forsvar vil blive nødvendigt, hvorom jeg iøvrigt venter, at min Collega Krigsministeren, nærmere vil udtale sig — saa vil Betænkeligheden derved bortfalde. Iøvrigt maa jeg med Hensyn til det af den ærede første Landstingsmand for Kjøbenhavn (H. B. Hansen) fremsatte Forslag overhovedet henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelse. Det forekommer mig, at der kan gives Tilfælde, hvori det vil være ønskeligt, at Borgervæbningen, for at kunne virke i Forening med den militaire Styrke, henlægges under Krigsministerens Befaling, uden at det egentligt alene er: „naar Staden angribes eller trues med fjendtligt Overfald.“ Det er derfor, at